



בש"פ 3383/19 - עמאד אבו דין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3383/19

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העורר: עמאד אבו דין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על מעצר עד תום הליכים

תאריך הישיבה: כ"א באייר התשע"ט (26.05.19)

בשם העורר: עו"ד דרור שלום

בשם המשיבה: עו"ד דפנה שמול, עו"ד פנינה לוי

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (מ"ת 50569-06-18 כב' השופט צ' קפאח) מיום 18.4.2019, במסגרתה נעצר העורר עד תום הליכי המשפט נגדו מבלי להפנותו לשירות המבחן לצורך בדיקת חלופת מעצר מתאימה.

1. כתב האישום מייחס לעורר ולעוד 19 נאשמים עבירות של סחר בסמים מסוכנים במסגרת ארגון פשע. ביום 18.4.2019 בית המשפט המחוזי קבע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית לביסוס העבירות המיוחסות לעורר בכתב האישום והורה על מעצרו עד תום הליכי המשפט נגדו תוך סירוב לבקשתו שעניינו ייבדק על ידי שירות המבחן.

2. לטענת העורר ענינים של חלק מהנאשמים שהואשמו יחד עמו, אף כאלו אשר חלקם בביצוע העבירות המיוחסות להם גדול יותר משלו, נבדק על ידי שירות המבחן. במסגרת זו הוא הצביע על כך שראש ארגון הפשע אף נשלח לקבלת תסקיר. כמו כן, נטען כי המעורבות המיוחסת לו מצומצמת בהיקפה ונמשכה תקופה של מספר חודשים

עמוד 1



בלבד. הוא גם עצור למעלה משנה וצפוי כי המשפט יארך במשך מספר שנים ולכן יש, לכל הפחות, לאפשר שעניינו ייבדק על ידי שירות המבחן.

3. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה נשקפת מהעורר מסוכנות גבוהה וחלקו בביצוע העבירות לא היה שולי כלל ועיקר. על פי הנטען, העורר קיים קשר ישיר ואינטנסיבי עם ראשי הארגון. הוא אף נעצר לראשונה עם כמות גדולה של סמים ולאחר ששוחרר המשיך לבצע עבירה של חלוקת סמים. כמו כן, אין זה מדויק שהעורר פעל במשך חודשים בודדים במסגרת ארגון הפשע כי אם במשך תקופה של כמחצית השנה. אכן, חרף התנגדות המשיבה, בית המשפט הורה על קבלת תסקיר לגבי מספר נאשמים אחרים, אם כי לא כולם, אך כל נאשם נבדק לגופו של עניין ואין הצדקה גורפת להורות על הגשת תסקירי מעצר רק בשל כך שלכמה מהנאשמים כך אכן הורה בית המשפט.

4. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, אינני רואה מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי. לנאשם לא עומדת זכות קנויה לקבלת תסקיר מעצר בעניינו (בש"פ 8264/18 פלוני נ' מדינת ישראל (27.11.2018); בש"פ 27/15 עלי יונס נ' מדינת ישראל (15.1.2015)). קל וחומר כאשר מיוחסות לנאשם עבירות סמים (בש"פ 2740/18 דביר אזולאי נ' מדינת ישראל (16.4.2018)). בוודאי עבירות סמים במסגרת ארגון פשע. כמו כן העובדה שבית המשפט הורה על קבלת תסקיר לגבי מספר שותפיו של העורר לביצוע העבירות איננה מכתיבה את התוצאה שיש לעשות כן גם לגבי העורר.

5. כפי שעולה מהחלטת בית המשפט המחוזי, קיימים מספר נימוקים מדוע נשללה מהעורר בדיקתו על ידי שירות המבחן. ראשית לכל נקבע כי מחומר הראיות עולה כי העורר כמעט והרג אדם המכור לסמים בכך שסימם אותו במיץ תפוזים מהול בתרופה מסוכנת מסוג קלונקס על מנת לגנוב את אופניו. אותו אדם איבד את ההכרה מיד. העורר אף הצהיר בפרהסיה עוד עובר לביצוע המעשה על כך שיעשה כן לאותו איש. כמו כן, קבע בית המשפט המחוזי כי חרף גילו הצעיר, כבן 23, הוא התנהל כבקיא ומנוסה בעסקי הסמים והארגון לכל דבר ועניין. הוא הוצב בצמתים החשובים של פעילות הארגון, הן בנקודת הממשק של קליטת הסמים והן בהעברתם לתחנת הסמים וזאת מספר פעמים ביום.

בשים לב לכל האמור אני מורה על דחיית הערר.

ניתנה היום, כ"א באייר התשע"ט (26.5.2019).

ש ו פ ט